

1ste Møde.

Mandag den 15. September 1913, Kl. 1 1/2.

Aldersformanden (Marlevorsen): Som det ældste Medlem paahviler det mig at lede Valget af en Formand. Jeg tillader mig at anmode Folketingsmændene for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist) og for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen) om at bistaa mig ved Udførelsen af dette Hverv.

Ved det derpaa foretagne Valg af en Formand afgaves der 99 Stemmesedler, hvoraf 61 var blanke. Tilbage blev 38 gyldige Stemmesedler. Det afgørende Flertal var saaledes 20.

Valgt blev Pedersen-Nyskov med 38 Stemmer.

Formanden: Jeg takker for den Tilid, man paa ny har vist mig.

Jeg anmoder de samme Medlemmer, som var Aldersformanden behjælpelige ved Formandsvalget, om at bistaa mig ved de følgende Valg.

Man gik derefter til Valg af Første Viceformand.

Der afgaves 98 Stemmesedler, hvoraf 69 var blanke. Tilbage blev 29 gyldige Stemmesedler. Det afgørende Flertal var saaledes 15.

Valgt blev Stauning med 29 Stemmer.

Man gik derefter til Valg af Anden Viceformand.

Der afgaves 91 Stemmesedler, hvoraf 65 var blanke. Tilbage blev 26 gyldige

Stemmesedler. Det afgørende Flertal var saaledes 14.

Valgt blev Povlsen med 26 Stemmer.

Man gik derefter til Valg af 4 Sekretærer.

Paa Formandens Forslag valgtes: Kvist, S. Sørensen, Valdemar Jensen og Kofoed.

Formanden: Tinget er saaledes konstitueret og kan begynde sit Arbejde. Men forinden skal jeg minde om, at siden vi sidst var samlede, er Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds, Peter Sabroe, afgaaet ved Døden; sammen med forskellige Danske og Udlændinge blev han et Offer for den sørgelige Jernbaneulykke ved Bramminge. Midt i sin Mændoms bedste Aar blev hans virksomme, rastløse Arbejde brat afbrudt.

Sabroe har været Medlem af dette Ting siden 1901, og hans Arbejde her paa Rigsdagen var i Overensstemmelse med hans Arbejde ude i Landet, altid var han deres varme og ildfulde Forsvarer, som han mente led Uret, og ret naturligt blev det særlig de misrøgtede og mishandlede Børn, han tog sig af, idet disse som Regel savner Midler og Evner til selv at frigøre sig for den Misrøgt eller Mishandling, de er Genstand for, og han nøjedes ikke med at tale derom, men greb selv ind for straks at standse de Misligheder, som han mente var til Stede. Han kunde sikkert undertiden være for godtroende overfor de Meddelelser, der blev ham forebragt, og som Følge deraf skildre forskellige Begivenheder med for stærke Farver og undertiden gribe fejl, men alle vil sikkert erkende, at Drivkraften i hans Arbejde var hans varme Hjertelag for dem, han mente led Uret.

Sabroe var Taler og Agitator som faa, overfor en Folkeforsamling forstod han at finde de Ord, der kunde gribe og rive en Forsamling med sig, derfor vil ogsaa hans Foredragsvirksomhed ude i Landet og hans Arbejde for ulykkelige Børn maaske endnu mere end hans Arbejde her i Rigsdagen bidrage til at bevare Mindet om ham.

(Tingets Medlemmer paahørte staaende denne Udtalelse af Formanden).